

วรรณนิสา ปานพรม 2555: การศึกษาคำขยายที่บอกปริมาณในนวนิยายไทย
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์วิภาวรรณ อยู่เย็น, อ.ค. 374 หน้า

การศึกษาเรื่อง “คำขยายบอกปริมาณที่ปรากฏในนวนิยายไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทและการเกิดของคำขยายบอกปริมาณที่ปรากฏในนวนิยายไทย โดยเก็บข้อมูลจากนวนิยายไทยจำนวน 25 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า คำขยายบอกปริมาณที่พบทั้งหมดมีจำนวน 508 คำ แบ่งเป็นประเภทหลักได้ 4 ประเภท คือ คำขยายบอกปริมาณที่ขยายคำนาม 83 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.34 ของคำขยายบอกปริมาณทั้งหมด คำขยายบอกปริมาณที่ขยายคำกริยา 386 คำ คิดเป็นร้อยละ 75.98 ของคำขยายบอกปริมาณทั้งหมด คำขยายบอกปริมาณที่ขยายคำขยาย 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.91 ของคำขยายบอกปริมาณทั้งหมด และคำขยายบอกปริมาณที่ขยายทั้งคำนามและคำกริยา 9 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.77 ของคำขยายบอกปริมาณทั้งหมด

การเกิดคำขยายบอกปริมาณในนวนิยายไทย ทั้ง 4 ช่วงเวลา พบว่า ช่วงเวลาที่ 1 ปรากฏคำขยายบอกปริมาณ จำนวน 107 คำ คิดเป็นร้อยละ 20.46 ช่วงเวลาที่ 2 ปรากฏคำขยายบอกปริมาณจำนวน 145 คำ คิดเป็นร้อยละ 27.72 ช่วงเวลาที่ 3 ปรากฏคำขยายบอกปริมาณ จำนวน 134 คำ คิดเป็นร้อยละ 25.62 และช่วงเวลาที่ 4 ปรากฏคำขยายบอกปริมาณ จำนวน 137 คำ คิดเป็นร้อยละ 26.2 ของคำขยายบอกปริมาณทั้ง 4 ช่วงเวลา

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า ตำแหน่งการเกิดคำขยายบอกปริมาณในนวนิยายไทยทั้ง 4 ช่วงเวลา มี 3 ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งหน้าคำหลัก ตำแหน่งหลังคำหลัก และตำแหน่งหน้าและหลังคำหลัก โดยพบว่าในนวนิยายไทยมีการใช้คำขยายบอกปริมาณ ตำแหน่งหลังคำหลักมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.25 ของคำขยายบอกปริมาณทั้งหมด รองลงมาคือ ตำแหน่งหน้าคำหลัก คิดเป็น 4.78 ของคำขยายบอกปริมาณทั้งหมด และตำแหน่งหน้าและหลังคำหลัก คิดเป็นร้อยละ 1.11 ของคำขยายบอกปริมาณทั้งหมด

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก